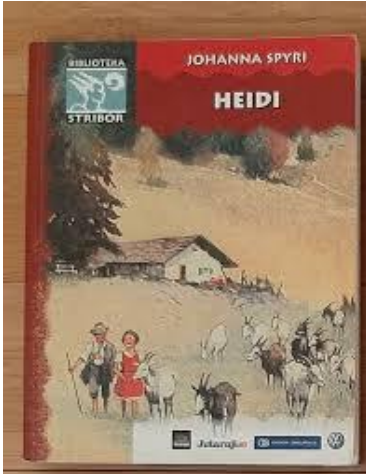

Heidi

Johanna Spyri

Lik djevojčice Heidi i priče o njenom životu su mi bile zanimljive kada su mi roditelji čitali slikovnice te kasnije kada sam ih čitala sama. Najviše mi se urezalo u sjećanje da je važno biti dobar, nesebično pomagati drugima te da ljubav i dobrota na kraju donesu pozitivan ishod. Heidi nije imala jednostavno djetinjstvo. Ona je nakon što je ostala bez roditelja te nakon što je teta nije više mogla odgajati morala otići živjeti kod djeda na selo u Švicarsku. Na početku se činilo da djed ne drži puno do svoje unuke, međutim ubrzo se ispostavilo da je djed jako dobar te je pružio Heidi lijepo djetinjstvo u prekrasnim švicarskim planinama. Heidi mi se jako dopala kao lik jer je uvijek bila jako dobra, pozitivna i plemenita. Dječak Peter, Heidin je prijatelj s kojim je provodila puno vremena u druženju u prirodi.

Heidi se jako lijepo uklopila u život s djedom u prirodi te je uživala u nesputanosti i slobodi. Jako je voljela i prijatelja Petera.

Drugi dio priče je djevojčica Klara koja živi sa svojom imućnom obitelji Sesemann u Njemačkoj u gradu Frankfurtu. Ova obitelj prividno ima puno jer su vrlo bogati, međutim oni su nesretni i žive neispunjen život. Dodatno teška okolnost za ovu obitelj je Klarina bolest zbog koje je oduzeta te mora koristiti invalidska kolica.

Klara je jako nesretna i osjeća se neispunjenom jer nema prijatelja, nema ljubav roditelja te je i nepokretna, a bogatstvo joj ništa ne znači i ne može nadomjestiti nedostatak ljubavi i sreće.

S druge strane imamo Heidi koja nema materijalno bogatstvo, ali ima djedovu ljubav i slobodu te uživa u životu na selu.

Kroz primjere ove dvije djevojčice pokazane su suprotnosti, pa je tako naglašena razlika između života na selu i u gradu, razlika između blagostanja i skromnosti, zdravlja i oduzetosti, zatočenosti u vlastitom tijelu i bolesti (Klara) te nesputanosti i slobode (Heidi).

Heidi je u periodu kada su je vratili u grad jako patila i nikako se nije željela prilagoditi na takav nesretan način života. Osjećala se kao u zatvoru, odbijala je hranu i razboljela se od tuge. Povratkom u švicarske planine, Heidi ponovno postaje radosna i zdrava. Uskoro joj se pridružila i djevojčica Klara koja u prirodi potpuno ozdravila. Iako je u velegradu sve dostupno i raskošno, autorica djela odlučila je dokazati čitateljima da čovjek može duševno i tjelesno ozdraviti okružen prirodnim ljepotama i dragim ljudima.

Pouka ove knjige je da je sreća u malim stvarima i da je važno pronaći ljubav i sreću jer to su bitne stvari, a ne bogatstvo i ono što je vidljivo samo izvana.

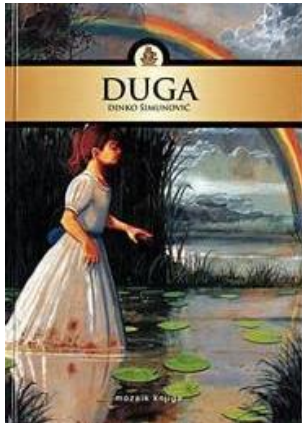
Djevojčica Klara je bila blokirana u svom tijelu zbog oduzetosti i to je uspjela pobijediti u švicarskim planinama kada je bila sa svojom dragom prijateljicom Heidi koja ju poticala i motivirala. Heidi je za vrijeme života u gradu imala osjećaj kao da je u zatvoru i nije bila sretna. Za mene je ta blokiranoost zbog oduzetosti na neki način asocijacija na karantenu jer predstavlja ograničenje da nešto ne možemo.

Mislim da uvijek imamo izbor potruditi se i poduzeti što je više moguće da napravimo neki pomak. Najlakše je tražiti opravdanje i pomiriti se s nečime čime nismo zadovoljni, međutim uvijek trebamo napraviti sljedeći korak i ne odustati.

Tada se dešavaju pozitivne promjene, uspjeh, sreća i zadovoljstvo.

Nina Firšt, 8. b

HRVATSKI JEZIK

Duga

Dinko Šimunović

Priča je o životu djevojčice Brunhilde iz imućne obitelji. Brunhilda je bila jako nesretna jer joj roditelji gotovo ništa nisu dopuštali, nije smjela igrati se vani, biti na suncu da joj koža ne potamni, normalno jesti da se ne udeblja, uvijek su joj prigovarali. Morala je gotovo cijelo vrijeme biti zatvorena u kući i nije joj bilo dopušteno igrati se vani s drugom djecom. I to sve najviše zbog toga jer je bila djevojčica plemićkog staleža pa se morala uzorno ponašati bez ikakve slobode. U njejoj glavi stvorila se ideja da bi za nju bilo puno bolje da je dječak jer bi onda smjela živjeti drugačiji život i imala bi veća prava. Brunhildi su dali nadimak Srna jer je bila vitka, visoka, duge kose, okretna i zaigrana baš poput srne.

Osim Brunhildinog nesretnog djetinjstva autor u djelu priča i priču žene Save, koju je muž oženio radi novaca i onda je ostavio samu s djetetom.

Sava je jednog dana ispričala Srni narodnu legendu kako kod njih djevojčica postane dječakom ako protrči ispod duge. Srna je u svom očaju i nesreći u to povjerovala te otrčala potražiti dugu kako bi ispod nje protrčala. Nažalost priča ima tragičan završetak jer se Srna utopila u močvari. Na kraju njeni roditelji sami sebi oduzimaju život jer nisu mogli podnijeti da su izgubili kćer.

U cijeloj priči pisac opisuje prirodu i seoski način život te tadašnje seoske običaje

Pouka pisca je da novac i bogatstvo ne mogu donijeti sreću.

Srna je bila iz imućne obitelji, a bila je nesretna, a Savi je novac također donio nesreću.

Sreća se ne može kupiti novcem. Nedostatak ljubavi se isto tako ne može nadomjestiti novcem.

Srna je bila beskrajno nesretna jer se osjećala da živi kao u zatvoru jer nije dobivala pažnju i ljubav roditelja te nije mogla uživati u slobodi djetinjstva.

Meni se urezala u pamćenje poruka da je jako žalosno kada društvena pravila unište nečiji život. Srni je bila oduzeta sloboda jer je bila djevojčica iz plemićke obitelji koja je trebala biti kod kuće, pripremati se za udaju kasnije. Zbog tadašnjih društvenih normi nije smjela odrastati u igri i opuštenoj slobodi djetinjstva.

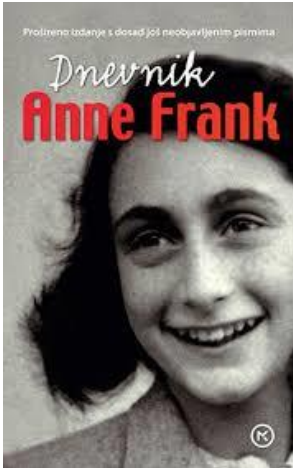
Nažalost njeni roditelji nisu shvatili na vrijeme koliko je Srna nesretna te cijela priča završava jako tragično.

Nina Firšt, 8. b

HRVATSKI JEZIK

Dnevnik Anne Frank

Annelies Marie Frank

Kroz dnevnik djevojčice Anne Frank doznajemo realnost strašnih vremena nacističke okupacije i progona Židova. Anne je živjela sretno sa svojom obitelji sve dok nacisti nisu preuzeli vlast nad Njemačkom. Budući da su bili Židovi, Otto, Edith, Margot i Anne Frank pobjegli su 1933. godine u Nizozemsku. Hitler je izvršio invaziju na Nizozemsku 10. svibnja 1940., samo mjesec dana prije Anninog 11. rođendana.

Annin dnevnik pisan je u vremenskom razdoblju od 1942 do 1944. godine, za vrijeme najtežeg razdoblja Drugog svjetskog rata u Europi.

Za Židove je Hitler implementirao svoje “konačno rješenje” tako što ih je želio istrijebiti. Milijuni Židova su zarobljeni i poslani u koncentracijske logore u Poljskoj i Njemačkoj. Zatvorenici su radili do iscrpljenosti, a zatim su ih ubijali ili ostavljali da umru od bolesti koja je često bjesnila kroz logore. Do kraja Drugog svjetskog rata, nacistički režim je ubio više od šest milijuna Židova.

U to vrijeme je pisan dnevnik Anne Frank. Anna je znala da će nacisti, ako njezinu obitelj zarobe, također poslati u logor smrti. U dnevnik koji je dobila za rođendan odlučila je upisivati svoja razmišljanja o životu. Dnevnik je zamišljala svojom izmišljenom prijateljicom i čak mu je i dala ime Kitty.

Anna je bila posebna djevojčica i zrelija od svojih vršnjaka. U dnevniku je podijelila svoja razmišljanja o životu, odnosima, obitelji, braku, ljudima, privlačnosti prema drugom, ali i prema istom spolu.

Anna se borila i nastojala svim silama prilagoditi životu u skrivanju. To je značilo ostati potpuno tih i miran tijekom dana i kretanje samo noću kada nije bilo zaposlenika ispod njihovog skrovišta. Nisu smjeli izlaziti na otvoreno i imali su samo hranu koju su im prijatelji donosili. Živjeli su u skućenom prostoru sa još jednom obitelji i jednim čovjekom pa je često dolazilo i do svađa i napetosti koje su dolazile sa životom u ovakvoj zajednici. Obitelji Frank, Van Daan i gospodin Düssel bili su osuđeni na život u strogoj izolaciji poput karantene i jedini doticaj sa vanjskim životom bili su prijatelji koji su im dostavljali hranu i vijesti koje su pratili na ilegalnom radiju.

Posebno je tragično da su nakon dvije godine sakrivanja bili otkriveni od strane nacista i odvedeni u koncentracijski logor te su na kraju svi umrli ili bili ubijeni osim oca Otta koji se na kraju vratio u Amsterdam te je objavio Annin dnevnik. Mene je posebno rastužilo da sva odricanja koja su prošli kroz te dvije godine stroge izolacije i života u strahu i stresu nisu urodila sretnijim završetkom. Nažalost cijela obitelj, osim oca, je stradala nakon što su bili odvedeni u logore.

Na mene je snažan dojam ostavio Annin život s obitelji u skrivanju od nacista i u potpunoj izolaciji. Teško je i zamisliti kako im je bilo živjeti dvije godine u neprestanom strahu i iščekivanju hoće li biti otkriveni te u iznimno teškim uvjetima oduzete slobode. Život im je bio u potpunosti ograničen, morali su paziti na svaki zvuk koji proizvode, nisu imali osobni prostor, intimu, nisu mogli prošetati, družiti se s drugim ljudima. Nisu imali nikakvu slobodu. Anne je pokazala snagu svog duha jer je i u toj teškoj situaciji pronalazila snagu za šalu i optimizam da ne klone u potpunosti. I ona je u jednoj fazi pala u depresiju jer su okolnosti u kojima su živjeli bili strašno teški.

Poruka koju možemo dobiti iz Anninog života je da trebamo osvijestiti kako nekad život može biti jako okrutan te da mi moramo pronaći zahvalnost za život koji imamo i da trebamo biti sretni zbog malih stvari te da uvijek trebamo razmišljati pozitivno i boriti se, a ne se predati. Anna nam treba biti velika inspiracija.

Nina Firšt, 8. b

HRVATSKI JEZIK

Čvrsto drži joy-stick

Josip Cvenić

Roman "Čvrsto drži joy-stick" govori o teškoj bolesti dječaka kao posljedici zbog kvara nuklearne elektrane i zračenja koje je nastalo. U središtu priče je dječak za kojeg liječnici sumnjaju da je obolio od leukemije zbog nuklearne katastrofe u Černobilu, kada je bio izložen radioaktivnom oblaku.

Dječak Nino je ozračen u Švedskoj. Nakon što je istražio tatine izreske iz novina, postao je u potpunosti svjestan opasnosti nuklearnih elektrana.

Pisac je nastojao nama čitateljima prikazati hrabrosti, ali i strah i neizvjesnost koje osjeća dječak Nino dok se mora boriti protiv teške bolesti. Na kraju romana Nino odlazi kući, ali ne može se zaključiti hoće li preživjeti, iako je pun nade i želi ozdraviti te družiti se sa svojim prijateljima.

Kroz cijeli roman Nino nastoji biti pozitivan. Njegova glavna osobina je da se upušta u borbu s bolešću. Nino je oduvijek volio igrati kompjuterske igrice, pa je tako često puta bolest uspoređivao s kompjuterskom igricom u kojoj nema predaje i gdje mora pobijediti. Nino je bio svjestan koliko je zdravlje važno i krenuo je hrabro u borbu za život protiv opake bolesti.

Nino je s puno strpljenja podnosio sve bolne pretrage, a kako je bolest sve više napredovala nastojao je biti hrabar zbog svojih roditelja i nije želio da vide da plače. Zbog teškog stanja je morao biti u bolnici, a tamo se zaljubio u djevojčicu Jasnu i bio je tužan kada su je liječnici poslali na kućnu njegu.

Nino je bio vrlo hrabar, osjećajan i dobar dječak koji je želio biti prijatelj sa svim dječacima iz sobe. Nije želio reagirati na provokacije jednog dječaka koji je skoro cijelo vrijeme u bolnici bio grub prema njemu. Kada je odlazio iz bolnice Nino je Đuriću ostavio poruku s riječima ohrabrenja "Čvrsto drži joy-stick" i najdražu igricu "Sretnu zvijezdu". Ovim činom je Nino pokazao koliko je dobar i koliko želi pomoći drugima da budu bolji i sretniji.

I djevojčica Jasna se hrabro borila sa svojom bolešću i baš zbog toga se Nino zaljubio u nju. Ta njihova snaga i želja za borbom za život ih je povezala.

Pisac ovim romanom nastoji skrenuti pozornost na sve opasnosti koje za sobom nosi korištenje energije na nuklearni pogon i velikih rizika koje nosi. Čitajući ovaj roman postajemo svjesni da je cijeli svijet povezan i da velike nuklearne katastrofe ili druge prirodne katastrofe mogu poprimiti globalne razmjere i tako imati utjecaj na veliki broj ljudi.

Pouka ove knjige je da su teške bolesti jako zahtjevna stanja u kojima moramo naći snagu boriti se i ne predati se. Uvijek ima nade i uvijek trebamo nastojati naći rješenje, ne klonuti duhom, nego napraviti sljedeći korak, duboko udahnuti i boriti se.

Bolest za nekoga predstavlja kraj svega, zatvor, potpunu izolaciju od života, međutim imamo puno primjera kada ljudi koji obole od teške bolesti krenu sa svom svojom pozitivnom energijom u borbu koja stvara veliku motivaciju i daje snagu za ozdravljenje.

Nina Firšt, 8. b

HRVATSKI JEZIK

Na mene su sva četiri književna djela ostavila jak dojam zbog činjenica da u svakom romanu glavni lik ima neku veliku prepreku u životu poput Heidi i njenog gubitka obitelji i traženje svog mjesta za život u novoj obitelji, Klarinog tjelesnog ograničenja zbog nepokretnosti, strašne tragedije koju je proživljavala Anna Frank samo zbog činjenica da je bila Židovka u doba nacizma, neshvaćenosti, nepravde i nesreće koju je doživjela Brunhilda samo zbog toga jer je bila djevojčica te bolest koja je snašla dječaka Nina.

Svaka teška situacija poput rata, teške bolesti, teške obiteljske situacije ili tragedije nosi sa sobom jako puno izazova. Neki ljudi u takvim situacijama ne nalaze snagu boriti se i pokušati naći način da nadvladaju poteškoće. S druge strane postoje ljudi koji se nikad ne predaju, koji vjeruju da se na kraju sve može dobro završiti. Takvi ljudi imaju veliku snagu duha i ne boje se uhvatiti u borbu sa bilo kojim izazovom.

Ograničenja stvaramo sami, na nama je da odlučimo da se ne želimo predati!

Svi ovi likovi o kojima sam pisala imaju zajedničku crtu optimizma, snage duha, hrabrosti i upornosti.

Od svih njih možemo jako puno naučiti. Vjerujem da bi Heidi, Klara, Brunhilda, Anna i Nino da su se imali priliku upoznati bili moćna družina pravih prijatelja jer imaju toliko zajedničkih karakternih crta.